

[Wilhelm.]

dre ord det antal stillinger, som pr. 1. april 1976 står tomme på grund af ansættelsesstoppet, skal trækkes fra de 3.600 fyringer? Det er ikke uinteressant det her. Ansættelsesstoppet skønner man i skitsen vil give en besparelse på 17 mill. kr. i indeværende finansår. Men da stillingerne jo først bliver tomme sådan efterhånden i årets løb, så betyder det i realiteten, at de stillinger, der står tomme ved årets slutning, svarer til på årsbasis en lønsum på cirka det dobbelte, altså ca. 34 mill. kr. Det vil altså sige, at hvis disse stillinger er de første, der tæller med i nednormeringen, så er der i det højeste, og det er også galt nok, basis for fyringer af ca. 2.100 og ikke længere af 3.600.

Det var det første spørgsmål. Det andet, og det er for så vidt et endnu større problem, er, at man i indeværende finansår vil klare 45 mill. kr. af besparelsen ved det, man kalder konsekvensbesparelse. Denne besparelse er simpelt hen en følge af, at det allerede i dag kan konstateres, at daginstitutionerne slet ikke er udbygget i det omfang, man forventede, da man i efteråret 1974 udarbejdede finanslovsforslaget. Da en del af de budgetterede institutioner altså simpelt hen ikke eksisterer, vil statens udgifter alene af den grund være ca. 45 mill. kr. mindre end forudset i finansloven. Dette indregnes korrekt i besparelserne i indeværende finansår.

Jeg har hørt venstres ordfører kalde det her det rene bogholderi. Der er ikke desto mindre tale om en fuldstændig reel besparelse i forhold til det, man var indstillet på at yde på dette område, da man lavede finanslovsforslaget for et halvt år siden. Hvis den slags reelle besparelser, bare fordi de allerede er sket ved den udtynding, der er foregået uden egentlige indgreb, ikke skal tælles med i besparelser, så er konsekvensen af venstres ordførers mærkelige holdning til det, han kalder bogholderi, at man i princippet kune tænke sig et område, f. eks. daginstitutionerne fuldstændig nedlagt på grund af udviklingen, folk trækker deres børn ud, kommunen nedlægger institutionerne osv., og alligevel vil venstres ordfører komme og insistere på at gennemføre på dette område, som er nedlagt, de 155 eller 185 mill. kr. besparelser. Det andet er jo det rene bogholderi, at daginstitutionerne rent faktisk ikke

eksisterer. Der er efter vores mening tale om helt konkrete besparelser, og det er korrekt efter vores mening, at man tager dem med i listen for det første finansår.

Jeg ved ikke, hvad man har tænkt på i finansudvalget sidste tirsdag, da ingen var opmærksomme på dette her. Vi som det eneste parti, der ikke er repræsenteret, fik jo først informationer om disse skitser et par dage efter gennem politisk-økonomisk udvalg. Vi påpegede dér, at man simpelt hen har glemt at indregne denne besparelse i det følgende finansår. Som før sagt er jeg ligeglad med, om det skyldes en tanketorsk eller det skyldes en politisk studehandel, besparelsen er lige så reel næste år, som den er i år og bør selvfølgelig regnes med. De daginstitutioner, som man havde forventet ville blive bygget i det seneste halve år, men som man allerede i dag må konstatere ikke eksisterer, skyder vel ikke pludselig op af jorden den 1. april 1976, tværtimod. Hvis man endelig er usikker på skønnene, så kunne man nok lige så vel gætte på, at den nedsatte udbygningstakt tyder på, at en såkaldt konsekvensbesparelse næste år ville være endnu større end 45 mill. kr.

På vores spørgsmål til regeringen om, hvorfor man ikke har indregnet disse 45 mill. kr.s besparelser også næste år, som man i øvrigt har gjort det med alle andre besparelser, også de administrative, også vikarudgifterne osv., har vi fået det svar, at man ikke bestemt kan vide, om der nu også vil være en konsekvensbesparelse i 1976-77, eller om kommunerne pludselig vil hale de skrinlagte projekter ud af skufferne og indhente og genoprette det udbygningstab, som allerede er konstateret. Det anser vi selvfølgelig for højst usandsynligt, men det skulle da kun glæde os, om tabet blev genoprettet ved et intensivt byggeri af daginstitutioner i det følgende år. Vi tror ikke på det, men vi vil lade muligheden stå åben og derfor stille spørgsmålet igen både til regeringen og til partierne bag flertallets dagsordensforslag på denne måde: hvis det nu viser sig, at man ikke inden den 1. april 1976 indhenter det allerede konstaterede udbygningstab, vil man da indregne konsekvensbesparelserne af den manglende udbygning på samme måde for finansåret 1976-77, som man har gjort det for indeværende finansår? Der er ingen, der i virkeligheden tror, at det ud-